

Mál nr. 81/2019**M og
V v/ ábyrgðartryggingar X****Ágreiningur um skaðabótaábyrgð vegna tjóns á bifreið 21. nóvember 2018.****Gögn.**

Málskot, móttækið 21. febrúar 2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 12. mars 2019, ásamt myndum.

Tölvupóstur M, dags. 17. mars 2019.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu M til V kemur fram að hjólbarði og felga á bifreið hans hafi skemmst þegar hann ók ofan í holu á götu 21. nóvember 2018.

M telur X bera skaðabótaábyrgð á tjóni hans þar sem aðstæður til aksturs hafi verið ófullnægjandi. M bendir á að á vettvangi hafi verið viðvörunarskilti sem varaði við brotholum í malbiki þó um malarveg hafi verið að ræða. Umrætt skilti hafi hins vegar bara verið sýnilegt þeim sem óku um veginn úr annarri akstursstefnu en þeirri sem M ók í umrætt sinn. Þannig hafi X vanrækt skyldu sína til að vara við hættu á svæðinu sem hafi verið umtalsverð og M telur að um vítavert gáleysi hafi verið að ræða af hálfu X að láta holur vera mánuðum saman til staðar án viðgerðar og vara ekki við þeim með fullnægjandi hætti.

V vísar til 43. gr. vegalaga nr. 8/2007 og 56. gr. sömu laga varðandi ábyrgð veghaldara á viðhaldi, því að varað sé við hættu og skaðabótaábyrgð vegna gáleysis ef þessa sé ekki gætt. V bendir á að varað hafi verið við brotholum á vegi þannig að ökumenn sem áttu leið um veginn úr öllum akstursstefnum hafi ekið fram á viðvörunarskilti áður en að holur kom. Það sé staðfest í framlagðri ljósmynd sem tekin hafi verið tveimur dögum eftir atvik það sem M hafi tilkynnt um. V vísar einnig til þess að M hafi verið að aka um óupplýstan malarveg í myrkri og við þær aðstæður verði

Álit.

Ekki verður annað séð af gögnum málsins en að aðila greini á um hvort merkingar hafi verið í akstursstefnu M um holur á vegi. M ber sönnunarbyrði um að merkingum hafi verið ábótavant og m.v. þau gögn sem hafa verið lögð fram verður ekki fullyrt að svo hafi verið, sérstaklega þegar litið er til ljósmyndar sem tekin var í akstursátt M 23. nóvember 2018. Í 43. gr. vegalaga nr. 80/2007 er kveðið á um viðhald vega og hvernig bregðast skuli við vegskemmdum. Segir í lagagreininni að veghaldari beri ábyrgð á því að vegi, sem opinn er almenningi til frjálstrar umferðar, sé við haldið með eðlilegum hætti miðað við þá umferð sem um veginn fer. Þar segir einnig að veghaldari skuli svo fljótt sem við verður komið eftir að hann hefur fengið vitneskju um skemmdir á vegi, sem hættulegar eru umferð, láta gera við þær eða merkja hina hættulegu staði þar til viðgerð hefur farið fram og skulu merkingar vera í samræmi við ákvæði umferðarlaga. Verður ekki annað séð en að X hafi brugðist við í samræmi við umrædda grein og ber M hallann af sönnunarskorti um annað.

Í gr. 56. gr. laganna er svo kveðið á um bótaábyrgð veghaldara, en samkvæmt þessari grein laganna ber veghaldari vegar sem opinn er almenningi til frjálstrar umferðar ábyrgð á tjóni sem hlýst af slysi á veginum þegar tjónið er að rekja til gáleysis veghaldara við veghaldið og sannað er að vegfarandi hafi sýnt af sér eðlilega varkárni. M telst ekki hafa sýnt fram á að X hafi sýnt gáleysi að öðru leyti við veghaldið þannig að ekki hafi verið hægt að aka um umræddan veg með eðllegri varkárni. Ekki liggja fyrir upplýsingar um sambærileg atvik á sama tíma og verður M einnig að bera hallann af sönnunarskorti um þær aðstæður sem hann telur hafa verið ófullnægjandi.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 2. apríl 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.